

o biserică model

A.W. Tozer

Oamenii din biserici imită modele, iar creștinii au obiceiul de a schimba brusc drumul, urmând dispoziții, stiluri, obiceiuri. Ne-am dori să fie altfel, însă de-a lungul anilor, am fost ca o turmă de oi în care toată lumea se ducea după toată lumea. Avem modele și le urmăm. Biserica tinde să decadă în privința puterii morale dacă alege modelul greșit sau nepotrivit. Vă rog, nu mă întrerupeți spunând: „Isus e modelul nostru.” Știu că El este modelul nostru - El *ar trebui* să fie modelul nostru. Însă realitatea este că El nu este modelul nostru. El *ar trebui* să fie modelul pentru biserici, însă Isus Cristos are tot atât de multă autoritate în biserica protestantă cum am eu în biserica catolică.

Am auzit de un om de știință, Jean Henri Fabre, care studia o specie de omizi. A luat un vas mare, rotund și a pus o mulțime de omizi numite viermi-soldați pe exteriorul vasului, una în spatele celeilalte. Apoi le-a pus în mișcare. De fapt, nu a fost nevoie să le pună el în mișcare - omizile sunt numite viermi-soldați pentru că nu stau niciodată pe loc. Din câte și-a dat seama Fabre, nici o omidă nu știa unde se duce: fiecare mergea după coada celei dinaintea ei. Fiecare omidă mergea după cea din față și tot așa până se ajungea la omida conducătoare care mergea și ea după coada celei din față. Mergeau mereu și mereu în jurul vasului. În natură, viermii-soldați

defilează prin și de-a lungul pădurii și tufișurilor, în linie dreaptă. Dar pentru că au fost păcălite și așezate pe o cărare circulară, au mers și au mers în cerc până când s-au desprins de vas una după alta.

În Statele Unite, aș putea să vă duc în bisericuțe frumoase cu ușile bătute în cuie - toți acei binecuvântați viermi-soldați religioși care odată au mers în cerc, s-au desprins și au fost îngropați în curtea din spate. Acum, nu mai e nimeni în acele biserici; s-au desprins cu toții. Au mers în cerc, s-au urmărit unul pe altul și s-au luat unii pe alții drept model. Acum totul s-a sfârșit și nu a mai rămas nimic în afară de pietre de mormânt, buruieni, lilioci și amintiri.

Biserica tesalonicenilor își luase modelele corecte. Modelele lor erau Dumnezeu și apostolul Pavel. Deoarece își aleseseră modelele bune, alți oameni i-au luat pe ei drept model. Pavel era mândru și fericit că alții - inclusiv cei din Macedonia și din Ahaia - vorbeau despre creștinii din Tesalonic. El a spus: „Dar vestea despre credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit pretutindeni, așa că n-avem nevoie să mai vorbim de ea. Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut, și cum de la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat” (I Tesaloniceni 1:8-9).

Biserica din Tesalonic era o biserică model și aș vrea ca aceasta să fie exemplul pentru biserica noastră. Noi trebuie să fim o biserică model, o biserică

despre care oamenii, când vor auzi de ea, să spună că dacă a existat vreodată o biserică creștină, atunci aceasta este.

Dacă oamenii merg după alți oameni, atunci trebuie să meargă după felul corect de oameni și în direcția corectă. În timp ce noi vorbim despre Domnul Isus și luptăm pentru crezurile care spun că El este Domnul slavei, El are foarte puțin de spus printre noi. Cine pretinde că ascultă măcar predica de pe munte? Unii dispensaționaliști chiar au eliminat-o, așa că, din punct de vedere teologic, nici măcar nu mai este necesar să o crezi. Apartine de o altă dispensațiune. Acesta atitudine exclude toată treaba. Cine pretinde că ascultă epistola întâi către Corinteni care vorbește despre căsătorie, litigiu și Cina Domnului?

TRĂSĂTURI ALE UNEI BISERICI MODEL

Biserica model trebuie să întru-chipeze anumite trăsături. O trăsătură importantă este să urmeze rânduiala Noului Testament, lăsând ca Scriptura să hotărască lucrurile.

Am cunoscut un bărbat din India care a făcut rost de un Nou Testament, s-a convertit și a început să predice, dar nu avea nici un fel de bază religioasă. Cu alte cuvinte, a început de la zero. Nu a avut un trecut religios greco-ortodox, romano-catolic sau protestant. Pur și simplu, a luat-o de la început. Nu știa nimic despre biserici. El a mărturisit: „Atunci când aveam o problemă, mă duceam direct la Noul Testament și rezolvam problema. Am lăsat ca Noul Testament să-mi spună ce trebuia să fac.” Rezultatul a fost că Dumnezeu l-a binecuvântat foarte mult pe el și lucrarea lui din India.

Mi-ar plăcea să văd așa ceva în biserica noastră - metoda nou-testamentară de a lăsa Scriptura

„Dar vestea despre credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit pretutindeni, așa că n-avem nevoie să mai vorbim de ea. Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut, și cum de la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat”. (I Tesaloniceni 1:8-9)